

R 5920

பட்டுப்போன அத்திமரத்திலிருந்து கற்கவேண்டியவை

LESSON OF THE BLIGHTED FIG TREE

திறவுகோல் வசனம் : “இயேசு அவர்களை நோக்கி:
தேவனிடத்தில் விசுவாசமாயிருங்கள் என்றார்”

– மாற்கு 11:22.

இயேசுவும் அப்போஸ்தலர்களும், இராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்க பெத்தானியாவிலிருந்து எருசலேமுக்குச் செல்லும் சாலையை கடந்துகொண்டிருந்தனர். அவர்கள் செல்லும் வழியில் ஒரு அத்திமரத்தைக் கண்டனர். நம் கர்த்தர் பசியாயிருந்தபடியால், அத்திமரத்தில் கனிகளைத்தேடி அதனருகில் சென்றார். அத்திப்பழக்காலம் இன்னும் கடந்துபோகாதிருந்தது. ஆனால் அந்த மரம் கனியற்றிருப்பதை அவர் கண்டார். உடனே அந்த மரத்தைப் பார்த்து, “இதுமுதல் ஒருக்காலும் ஒருவனும் உன்னிடத்தில் கனியைப் பசியாதிருக்கக்கடவன்” என்றார். அடுத்தநாளில் இயேசுவின் சீஷர்கள் அவ்வழியாய்ப் போகும்போது, அந்த அத்திமரம் வேரோடே பட்டுப்போயிருக்கிறதை கண்டார்கள். “பேதுரு நினைவுகூர்ந்து; ரபீ, நீர் சபித்த அத்திமரம் பட்டுப்போயிற்று என்றான்”. இயேசு அவர்களுக்குப் பதிலுரையாக, “தேவனிடத்தில் விசுவாசமாயிருங்கள்” என்றார் (மாற்கு 11:13,14; 20-22). அந்த மரத்தை பட்டுப்போகச் செய்தது தாம் மட்டுமல்ல, பரலோகப்பிதா தான் செய்த செயலுக்கு பக்கபலமாக இருக்கிறார் என்ற உண்மையை புரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று அவர்களது கவனத்தை ஈர்த்தார். பிதாவை கனப்படுத்துவதையே அவர் எப்பொழுதும்

தம் இயல்பாகக் கொண்டிருந்தார். தேவனுடைய விரலாக மட்டுமே அவர் செயலாற்றினார்.

“நான் நிறைவேற்றும்படிக்குப் பிதாவானவர் எனக்குக் கற்பித்ததும், நான் செய்துவருகிறதமான கிரியைகளே பிதா என்னை அனுப்பினார் என்று என்னைக் குறித்துச் சாட்சிக்கொடுக்கிறது”

“நான் உங்களுடனே சொல்லுகிற வசனங்களை என் சுயமாய்ச் சொல்லவில்லை. என்னிடத்தில் வாசமாயிருக்கிற பிதாவானவரே இந்தக் கிரியைகளைச் செய்துவருகிறார்” – யோவா 5:36; 14:10.

இயேசுவின் அற்புதக் கிரியைகளுக்கான நிஜமான நோக்கம்

தற்காலத்தைப்போலவே, அக்காலத்திலிருந்த சில ஜனங்கள், தீங்கு விளைவிக்கும் ஆற்றலைப் பெற்றிருந்தனர். அதைப்போன்றே இயேசுவும் அப்படிப்பட்ட ஆதாரங்களைப் பெற்றிருக்கக்கூடும் என்று எண்ணினார். தேவனுடைய செயல்களையே எப்பொழுதும் செய்ததாக கூறி, தம் சீஷர்களுடைய சிந்தையை நேராய் வழிநடத்தி, சாத்தானிடமிருந்து தமது வல்லமையை அவர்களுக்கு வேறுபடுத்திக் காண்பித்தார். அந்த மரம் கனி தராததை தேவன் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும் என்று சிலர் வியப்படைந்திருப்பார். ஆனால் இயேசுவோ சாதாரண மனிதரல்ல. அவரது ஜீவியம் நமக்கு முன்மாதிரியாக இருப்பது, நாம் வழியருகே கனியற்ற மரமாக தோற்றமளித்து, “இதுமுதல் ஒருக்காலும் ஒருவனும் உன்னிடத்தில் கனியைப் புசியாதிருக்கக்கூடவன்” என்று கூறுவதற்காக அல்ல. இந்த வழிமுறையை நாம் பின்பற்றுவோமானால், மரங்கள் மட்டுமல்ல மற்ற எல்லாவற்றிலும் குறை காண்பவர்களாக இருப்போம். ஆனால் நம் கர்த்தரோ தேவனால் விசேஷித்தவிதமாக அனுப்பப்பட்டவர். அவர் எங்கு சென்றாலும் நன்மை செய்வதையே பழக்கமாக கொண்டவர். அவர் ஜனங்களை குணப்படுத்தியும், போதித்தும், பலமான நோக்கமுள்ள பாடங்களை அவர்களுக்குக் கொடுத்தும் வந்தார்.

இயேசுவின் சீஷர்கள் தங்களுக்குத் தேவையான விசுவாசத்தில் அவர்களுக்குள் வளர்ச்சியடைவதற்கு முன்பாக, இயேசு தேவனால் அனுப்பப்பட்டவர் என்று அவரைக் குறித்து முழுமையாக நிச்சயமடைந்திருக்கவேண்டியது அவசியமாயிற்று. பெந்தெகொஸ்தே ஆசீர்வாதங்களைப்பெற தயாராகுமுன், இந்த விசுவாசத்தில் அவர்கள் நிலைத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. இதன்பொருட்டு, நம் கர்த்தர் தம் பின்னடியார்களுக்கு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் நோக்கத்தோடும், மேசியத்துவத்தை ஸ்தாபிக்கும் பொருட்டும், வருங்காலத்தில் உலகின் ஜனங்களுக்கான பணிகளை வெளிப்படுத்தும் நோக்கத்திற்காகவும் கர்த்தரது பணிகள் கண்ணுக்குத்தெரியும் வகையில் பெரும்பாலும் வெளியரங்கமாக அமைந்திருந்தது. தண்ணீரை திராட்ச ரசமாக்கும் அற்புதத்தில் இது எழுதப்பட்டுள்ளது;

“இயேசு இந்த முதலாம் அற்புதத்தைக் கலிலேயாவிலுள்ள கானா ஊரிலே செய்து, தம்முடைய(வரவிருக்கும்)

மகிமையை வெளிப்படுத்தினார்; அவருடைய சீஷர்கள் அவரிடத்தில் விசுவாசம் வைத்தார்கள்” – யோவா 2:11.

ஜென்ம சபாவமுள்ள மனுஷன் தேவனுடைய ஆழங்களை காணமாட்டான், ஏனெனில் அவைகள் ஆவியின்படி நிதானிக்கப்படவேண்டியவைகள்(1கொரிந் 2:14). ஆகவேதான், இப்படிப்பட்ட வெளிப்படையான ஆதாரங்களின் தன்மையிலான போதனை, இயேசுவின் சீஷர்களுக்கு அவசியமாயிருந்தது. ஏனெனில் அவர்கள் ஜென்ம சபாவமுள்ள மனுஷராயிருந்தனர். மேசியா என்று அவர்கள் அவரை அங்கீகரித்தபோதிலும், ஆரம்பத்தில் இதை தெளிவாக புரிந்துகொள்வது கூடாததாய் இருந்தது. ஒரு சமயத்தில் இயேசு அவர்களிடத்தில் வினவியதாவது; “நீங்கள் என்னை யார் என்று சொல்லுகிறீர்கள்” சீமோன் பேதுரு அதற்கு பதிலுரையாக; “நீர் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து என்றார். இயேசு அவரைநோக்கி: யோனாவின் குமாரனாகிய சீமோனே, நீ பாக்கியவான்; மாம்சமும் இரத்தமும் இதை உனக்கு வெளிப்படுத்தவில்லை, பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதா இதை உனக்கு வெளிப்படுத்தினார்” என்றார்(மத் 16:15-17). இதுவே இயேசு தம் சீஷர்களுக்கு கற்பித்த மேன்மையான வழிமுறையாய் இருந்தது.

அத்திமரத்தைக் குறித்தும், பிணியாளிகளை குணமாக்கிய அற்புதங்களையும், மரித்தோரை எழுப்பினதும், அசுத்தஆவிகளை துரத்தினதும், ஆயிரக்கணக்கானோர்க்கு போஜனம் அளித்ததும் அவ்வாறே கவனிக்கப்படவேண்டும். சில குறிப்பிட்ட நபர்கள் அந்நேரத்தில் சரீர ரீதியாக குணமானதும், இரவுமுழுவதும் தங்கியிருந்த திரளான ஜனங்கள் பசியோடு செல்லக்கூடாது என்பதும், அறிவற்ற மரத்தின்மேல் தெய்வீக அதிருப்தி அடைந்ததும் முக்கியமானவைகள் அல்ல. ஆனால் இவைகளின் மூலம் சீஷர்கள் தேவையான பாடங்களை கற்பதும், தங்கள் நிமித்தமாக கர்த்தருடைய வல்லமை செயல்படுவதை காண்பதும் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது. கர்த்தர் தங்கள் அருகிலிருந்து வழிகாட்டி பாதுகாக்கிறார், இதனால் திரளான நம்பிக்கையை அவரிடத்தில் வைக்கவேண்டும் என்ற புரிந்துகொள்ளுதலை தந்தது. அவ்வாறே அவரது குழந்தைகளாகிய நம்மீதும் நம் பரலோகப்பிதாவின் அன்பும் அக்கறையும் நிச்சயப்படுத்தப்பட்டுள்ளதை நாம் அடையவேண்டியது இன்றியமையாததாகும். அவரது ராஜ்யத்தின் ஆளுகையின்போது வரவிருக்கும் நம் கர்த்தரின் மகிமையை உதாரணங்களுடன் காண்பிக்கவேண்டியது முக்கியமானதாகும்.

அத்திமரம் ஒரு அடையாளம்

அத்திமரத்தைக் குறித்து மற்றுமொரு கருத்து உள்ளது. யூத தேசத்தை குறிக்கிறதாயும் அத்திமரம் இருப்பதை நாம் நம்புகிறோம். தேவனது அத்திமரமாக இந்த தேசம் உள்ளது. அந்த தேசம் கனிகொடுக்கும் என எதிர்பார்த்து ஏற்றவேளையில் தேவன் தம் குமாரனை அனுப்பினார். ஆனால் அவர் எதையும் கண்டடையவில்லை. அந்த மரம் கனியற்றதாய் இருந்தது. ஒரு சில உண்மையுள்ள நபர்களை அவர் கண்டடைந்தாரே தவிர, தேசமாக அல்ல. ஒரு தேசமாக எந்த கனியையும் அடையமுடியவில்லை.

யூததேசத்தின்மேல் கர்த்தருடைய சாபம் வந்து அது பட்டுப்போயிற்று. ஏனென்றால் அவர்களுக்கு எல்லா சிலாக்கியங்களையும் அனுகூலங்களையும் கொடுத்திருந்தும் முறையான கணிகளை கொடுக்கவில்லை. நம் கர்த்தராகிய இயேசு, தாம் சிலுவையில் மரிப்பதற்கு ஐந்து நாட்களுக்கு முன்பாக, அவர்கள் வீடு பாழாக்கிவிடப்படும் என்று தீர்ப்பிட்டார், “இதோ, உங்கள் வீடு உங்களுக்குப் பாழாக்கிவிடப்படும்” – மத் 23:38,39; லூக் 13:34,35.

அந்நேரத்திலிருந்து துவங்கி, யூதர்கள் ஒரு தேசமாக, பட்டுப்போன மரம்போல் அழிக்கப்பட்டநிலையில் இருந்துவருகின்றனர்.

அத்திமரம், ஒரு ஜீவனுள்ள மரமாக, ஒரு ஜீவனுள்ள தேசமாக மீண்டும் உயிர் பெறும் என்ற வாக்குத்தத்தம் உள்ளது. அவர்கள் தங்கள் இரண்டத்தனையான தேவதயவின்மை நிறைவேறினபின்பு தெய்வீக தயவுக்கு திரும்பவும் சீர்பொருந்தச் செய்யப்படுவர். (வேதாகம விளக்கவுரை தொகுதி 2, பக்கம் 217-230 ஆங்கிலத்தில் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க). இந்த இரட்டிப்பான தயவின்மை நிறைவேறித் தீர்ந்தாயிற்று என்று நாம் நம்புகிறோம். இது தற்போது யூதர்களிடையே மாபெரும் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி, மாபெரும் சீயோன் இயக்கமாக வெளிப்பட்டிருப்பதை அர்த்தப்படுத்துகிறது.

ராஜ்யம் சமீபித்திருப்பதைக் குறித்தும், தம் இரண்டாம்வருகையின் காலத்தைக் குறித்தும் இயேசு பேசும்போது, “அத்திமரத்தினால் ஒரு உவமையைக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்; அதிலே இளங்கிளை தோன்றி துளிர்விடும்போது, வசந்தகாலம் சமீபமாயிற்று என்று அறிவீர்கள். அப்படியே இவைகள் சம்பவிக்கிறதை நீங்கள் காணும்போது, அவர் சமீபமாய் வாசலருகே வந்திருக்கிறார் என்று அறியுங்கள்” – மாற்கு 13:28,29.

யூத தேசம் ஒரு நீண்ட பனிக்காலத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. ஆனால் இந்த தேசத்தின் இளவேனிற்பருவம் தற்போது சமீபித்திருக்கிறது. இந்த அத்திமரம் துளிர்விடுவதை நாம் ஏற்கனவே கண்டிருக்கிறோம். ஆகவே பட்டுப்போன அத்திமரத்திலிருந்து பாடம் இந்த மணிவேளைக்கு மட்டுமல்ல, அவரது முதலாம் வருகையின் நேரம் துவக்கி, இன்றுவரை கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் பாடமாக இருந்துவருகிறது.